



Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Anne Honoré Østergaard
Anne.Oestergaard@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Holmens Kanal 20

1060 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 17. august 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 368 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anne Honoré Østergaard (V).

14. september 2020

Spørgsmål nr. 368:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke begrundelser, der som oftest ligger til grund for en afvisning af anmeldelser af skader i bevægeapparatet og muskel- og skeletlidelser, som en arbejdsskade for ansatte i frisør- og kosmetikerfaget?”

J.nr. 20205200378

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Arbejdstilsynet, der har oplyst følgende:

”En sygdom kan anerkendes administrativt som en erhvervssygdom, hvis sygdommen er anført på fortegnelsen over erhvervssygdomme, og der er dokumentation for, at den tilskadekomne har været udsat for påvirkninger i forbindelse med arbejdet svarende til fortegnelsens kriterier.

Flere muskel-/skeletsygdomme er optaget på fortegnelsen over erhvervssygdomme. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) har i den forbindelse oplyst følgende:

”For skuldersygdomme gælder eksempelvis, at arbejdet skal have medført gentagne og kraftfulde skulderbevægelser i kombination med en vurdering af armens stilling ved belastningen, eller at arbejdet har medført statiske løft af overarmen til omkring 60 grader eller mere. Belastningen skal have foregået i en stor del af arbejdsdagen. For andre muskel-/skeletsygdomme eksempelvis sene og skedehindebetændelse og sygdomme i nakken gælder lignende krav til arbejdet.”

Hvis sygdommen ikke står på erhvervssygdomsfortegnelsen eller påvirkningskravet ikke er opfyldt, kan den stadig anerkendes som en erhvervssygdom, hvis Erhvervssygdomsudvalget i den konkrete sag indstiller til AES, at der er overvejende sandsynlighed for, at sygdommen skyldes særlige forhold på arbejdet.

Det er ikke datamæssigt muligt at opgøre begrundelser for afvisning af erhvervssygdomme. Det gælder helt generelt og dermed også for muskel-/skeletsygdomme for ansatte inden for skønheds- og hudpleje eller ansatte i frisørsaloner.

AES har generelt oplyst, at ”frisørarbejde og arbejde inden for hudpleje og skønhed typisk ikke opfylder de krav til belastningen, som fremgår af erhvervssygdomsfortegnelsen. Således vil arbejdsopgaver for frisører og i hudpleje- og skønhedsbranchen typisk ikke foregå med en kraftanvendelse, der er tilstrækkelig til at medføre anerkendelse efter erhvervssygdomsfortegnelsen. Ud over at kravet om kraftanvendelse ikke er opfyldt, er der for frisører og personer i hudpleje- og skønhedsbranchen ofte tale om varieret arbejde med forskellige funktioner og opgaver i løbet af en arbejdsdag. Selvom hver enkelt funktion kan være gentagende, sker der forskellige bevægelser ved de forskellige opgaver.”

I vurderingen af arbejdsskadesager ser AES på den konkrete belastning, der er beskrevet i hver enkelt sag, og foretager en vurdering mod fortegnelsen og den praksis, der er for at forelægge sagerne for udvalget.”

Jeg henholder mig til oplysningerne fra Arbejdstilsynet og henviser derudover til, at det er Erhvervssygdomsudvalget, der har ansvaret for at fastsætte praksis for anerkendelse af erhvervssygdomme og sikre, at praksis er baseret på den nyeste viden og forskning. Eksempelvis blev en forskningsudredning om sammenhængen mellem udviklingen af skuldersygdomme og påvirkninger på arbejdspladsen drøftet i udvalget i 2018. Udredningen gav ikke anledning til ændring af praksis for anerkendelse. Udredningsrapporten var ikke specifikt målrettet frisører, men frisører indgik i den undersøgte gruppe af personer.

Jeg har en forventning om, at udvalget også fremadrettet vil drøfte behovet for ændringer af praksis. Det gælder også, hvis der kommer ny viden om arbejdsskader i bevægeapparatet.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard